

витрат, а податковий контроль забезпечує самостійну мотивацію платника податків до сплати податку. В зв'язку з цим є обґрунтованою доцільність в перспективі переходу на сплату ПДФО за місцем проживання платника податків.

Список використаної літератури

1. Конвенция МОТ №117, Раздел 1, Статья 1,1 пункт, принята в 1964 году, Женева
2. Хлобистов Є., Горошкова Л. //В очікуванні підтягування пасків: доходи населення та національна економіка - Режим доступу: <https://delo.ua/opinions/v-ochikuvanni-pidtguvannja-paskiv-dohodi-nasel-366881/>

Гавриленко Н.В., к.е.н., доцент, Павловська Н. І., м. Первомайськ, Первомайська філія НУК ім. адмірала Макарова

ЗНАЧЕННЯ ІНФОРМАЦІЙНО-МЕТОДИЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СИСТЕМ БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ, ВНУТРІШНЬОГО КОНТРОЛЮ ТА АУДИТУ РОЗРАХУНКІВ ПО ОПЛАТІ ПРАЦІ В РЕАЛІЗАЦІЇ ЦІЛЕЙ СТРАТЕГІЧНОГО УПРАВЛІННЯ БІЗНЕС-ПРОЦЕСАМИ

Дослідження теоретичних і методико-правових аспектів стандартизації положень бухгалтерського обліку будь-якого з його об'єктів передбачає їх ідентифікацію в загальному масиві з позицій економічного змісту кожного з них. Це об'єктивно необхідно, на нашу думку, з двох причин. По-перше, сучасна парадигма реформування української системи бухгалтерського обліку ґрунтується на зарубіжних аналогах, в результаті зміст багатьох об'єктів обліку трактується у відриві від вітчизняних економічних реалій. Як приклад можна привести поняття «винагороди», що охоплює величезну кількість сутнісно неоднорідних категорій: заробітна

плата, платня, премія, компенсація, бонус і інше. По-друге, економічні процеси в умовах конкурентного ринку припускають надання великих юридичних прав корпоративним власникам у визначенні зарплатної і компенсаційної політики та, як наслідок, звуження рамок адміністрування норм бухгалтерської практики.

З іншого ж боку, специфіка українських економічних реалій (відсутність конкуренції, ціновий диктат монополій, приховування доходів і податків, переклад капіталів в офшорні зони і т.д.) і правових основ їх приведення в цивілізований вигляд (не завжди справедливе судочинство) диктує необхідність посилення заходів державно-владного нагляду за товарообмінними і фінансовими операціями і відображенням їх результатів в бухгалтерському обліку. Суперечливість цих двох цільових установок зумовлює в свою чергу знаходження так званої «золотої середини» в її вирішенні. Цілком очевидно, що без поглиблення теоретичних і методико-правових досліджень вирішити цю дилему

неможливо. Перш за все, буде потрібно проведення аналізу детермінантних зв'язків між численними економічними процесами (в тому числі фінансовими, кредитними, податковими і т.п.) і їх нормативно-правового регламентування.

З позицій економічної теорії нами дано наукове обґрунтування змісту поняття «оплата праці», позначеного класиками як «V» в сукупності об'єктивних чинників розширеного відтворення: $C + V + m$. Економічний зміст компонента «V» обумовлює необхідність відображення нарахованої заробітної плати по дебету витратних рахунків (23, 91, 92, 93, 94) і кредитом рахунка 66. Кореспондуючий рахунок вибирається виходячи з того, в якому підрозділі працює працівник, якому нараховано зарплату, і які роботи він виконує.

Поняття «Оплата праці» багатоаспектне, в ньому реалізовані положення Конституції України про функції і ролі України як соціальної держави (різні види соціальних виплат працівникам), Кодексу законів про працю (виплата заробітної плати та численних видів доплат), Цивільного кодексу України (види оплачуваних договорів з працівниками), Податкового кодексу України (утримання податку на доходи фізичних осіб) а також інших законодавчо-нормативних актів.

Таке розуміння оплати праці дозволяє органічно поєднати її форму і зміст на відміну від все більш поширюється в наукових колах і серед регуляторів системи бухгалтерського обліку поняття «винагороди». На нашу думку, поняття «винагорода» не розкриває справжню суть трудових відносин, коли роботодавець зобов'язаний не винагороджувати працівника, а, купуючи його робочу силу, оплачувати витрати праці за ринковою вартістю (оплата праці). Крім цього, роботодавець, піклуючись про приріст вартості свого бізнесу, створює систему мотивацій до збільшення працівниками продуктивності праці (премії, доплати, відшкодування та ін.).

Вичерпний пакет інформації, систематизованої відповідно до нормативно-правових вимог з реєстрів бухгалтерського обліку для фінансових і податкових цілей і далі зведеної в фінансову звітність, піддається вивченню фахівцями внутрішніх служб аналізу і контролю спільно з керівництвом економічного суб'єкта на предмет її адекватності, ясності, правильності.

Ця інформація представляє істотний інтерес для внутрішніх і зовнішніх користувачів фінансової звітності. Цінність такої інформації у тому, що на її основі сам економічний суб'єкт перевіряє прийняту фінансову стратегію, визначає слабкі сторони і приймає управлінські рішення щодо її вдосконалення. В умовах конкурентного ринку, граничної рухливості факторів внутрішнього і зовнішнього економічного середовища значення бухгалтерської інформації про стан розрахунків по оплаті праці, результати їх контролю та аудиту для управління стратегічним розвитком

економічного суб'єкта важко переоцінити. Від професіоналізму бухгалтера залежить його своєчасна реакція на зміни законодавства, складу постачальників і замовників, їх платіжної дисципліни, переваг покупців і керівництва економічного суб'єкта і багатьох інших факторів, що визначають збір, обробку та фіксацію інформації на рахунках бухгалтерського обліку, її оцінку для подальшого відображення в звітності. Економічно обгрунтована і якісно структурована бухгалтерська інформація, піддана аналізу і контролю, складає фундамент бізнес-рішень. Даний процес доцільно визначати як бухгалтерський облік для цілей управління бізнесом, хоча в літературі він названий як управлінський облік.

Керуючись такою думкою, розглянемо значення модифікованих методик обліку і контролю для розробки і прийняття керівництвом економічного суб'єкта відповідних бізнес-рішень щодо попередження та мінімізації ризиків.

Фінансові та податкові ризики в реальних економічних умовах виникають з найрізноманітніших причин. Однією з них є невірні розрахунки бухгалтером величин заробітної плати, нарахувань і утримань та пов'язані з цим помилки в розрахунках податку на доходи фізичних осіб. Такого роду прорахунки чреваті податковими донарахуваннями, втратою економічним суб'єктом матеріальної вигоди (прибутку і доходів). Для реалізації стратегічної місії економічні суб'єкти зобов'язані уважно відстежувати ранні симптоми зароджуються фінансових і податкових проблем і не допускати ризикових ситуацій. Для цього слід використовувати такий сучасний інструмент управління ризиками як Калькулятор внутрішньої стійкості, що дозволяє своєчасно визначити точки і контури потенційної напруженості, які можуть привести до трудових конфліктів і порушення динамічної рівноваги бізнесу. У цьому Калькуляторі втілені ідеї професора Гарвардської школи бізнесу Роберта Сіммонса, які передбачають кардинальну зміну філософії управління персоналом економічного суб'єкта, його стилю, організаційної культури, цінностей та багато чого іншого[1]. У обстежуваних економічних суб'єктів потрібен цілий комплекс перетворень змісту внутрішніх кадрових регламентів, методичних удосконалень в системах бухгалтерського обліку, обліку для цілей обчислення податку на прибуток, внутрішнього контролю та формування показників фінансової звітності, які знижують ризик ведення бізнесу, перш перш ніж важливість сучасних методів управління персоналом та оплатою праці буде оцінена їх керівництвом.

Залежно від специфіки галузевої фінансово-господарської діяльності та поточного періоду життєвого циклу бізнесу напруженість в керованих контурах може бути занадто низькою або занадто високою. Завдання бухгалтерії і служби внутрішнього контролю своєчасно виявити ці напруги, проаналізувати причини і розробити відповідні управлінські

рішення щодо їх коригування. Типовий Калькулятор досить простий, в ньому є три ряди «клавіш», що відповідають трьом контурам внутрішньої напруги: зростання, корпоративна культура і інформаційне управління. Заповнюються ці «клавіші» в залежності від пріоритетності факторів виробництва: засоби, предмети праці і працю на основі експертних оцінок. Інформація обробляється в режимі Excel. У кожній «клавіші» цього калькулятора необхідно виставити оцінку за десятибальною шкалою. Результати підсумовуються по рядках, а потім виводиться загальна оцінка внутрішньої ризикованості економічного суб'єкта. Адаптація Калькулятора ризиків полягає в доповненні його клавіш позиціями Положення по обліку розрахунків по оплаті праці, розробленого відповідно до МСФЗ. В такому варіанті Калькулятор можна запропонувати господарюючим суб'єктам з подальшим консультативним супровідом працівників, які освоюють цю методику оцінки ризиків.

Список використаної літератури

1. Екатеринославский Ю. Калькулятор внутренней устойчивости фирмы/ Ю. Екатеринославский // Менеджмент и менеджер. - 2009. - № 9-10. - С. 60-63.

Гончар В. В., д.е.н., Богачов О.С., аспірант, Онофрійчук О. П., аспірант ДВНЗ «Приазовський державний технічний університет»

ЕКОНОМІЧНА БЕЗПЕКА КОРПОРАТИВНОЇ ІНФОРМАЦІЇ

Попит на ІТ-технологій в Україні невинно зростає: продовжується автоматизація різних виробничих процесів, розробка мобільних додатків, ігор, збільшується потреби в “хмарних” сервісах. ІТ-індустрія стрімко набрала обертів у всьому світі, зокрема й в Україні. На сьогодні, за даними ІТ Association, в Україні зареєстровано 4000 технологічних компаній і понад 185 тисяч ІТ-фахівців [1,2]. Основною сферою інтересів на ринку є розвиток програмного забезпечення та ІТ-аутсорсинг.

Згідно глобальної оцінки та аналізу ринку ІТ, Україна є важливим середовищем щодо сучасного та майбутнього росту ІТ-індустрії. Крім того, представники Європейської бізнес-асоціації прогнозують, що у 2020 році частка ІТ в ВВП України виросте з 4% до 5%, а до 2025 року обсяг експорту ІТ-послуг буде оцінюватися в \$ 8 млрд. Проте, кожен розвиток у бік інформаційних технологій потребує витрат на поліпшення якості послуг, а також кращі можливості[2,3].

Спостерігається зростання кількості випадків відтоку промислових технологій. Корпорації, які стали жертвами витоків технологій, зазнали серйозного кількісного та якісного збитку. Вісімдесят шість відсотків цих випадків трапляються на малих та середніх підприємствах (МСП) із